

Ár 2012, föstudaginn 3. febrúar, er fundur haldinn í úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki.

Mætt eru: Auður Inga Ingvarsdóttir, Geir Arnar Marelsson, Guðlaug B. Ólafsdóttir, Hildigunnur Hafsteinsdóttir og Jóhann Tómas Sigurðsson

Fyrir er tekið **mál nr. 76/2011**:

M
gegn
F

og kveðinn upp svohljóðandi

ú r s k u r ð u r :

I.

Málsmeðferð.

Málsaðilar eru M, hér eftir nefndur sóknaraðili, annars vegar og F, hér eftir nefndur varnaraðili, hins vegar.

Málið barst úrskurðarnefndinni 19. október 2011, með kvörtun sóknaraðila, dagsettri 17. október 2011. Með bréfi nefndarinnar, dagsettu 19. október 2011, var kvörtunin send varnaraðila og honum gefinn kostur á að tjá sig um hana og skýra sjónarmið sín. Svör varnaraðila bárust þann 16. nóvember 2011. Var bréfið sent sóknaraðila með bréfi nefndarinnar, dagsettu 17. nóvember 2011, og honum gefinn kostur á að koma á framfæri athugasemdum sínum. Athugasemdir bárust frá sóknaraðila með bréfi dagsettu 17. nóvember 2011.

Málið var tekið fyrir á fundum nefndarinnar 3. febrúar 2011.

II.

Málsatvik.

Sóknaraðili og þáverandi eiginmaður hennar, A, áttu í viðskiptum við FF á árunum 1998 til 2000 vegna fjárfestinga í hlutabréfum. Þau skildu að borði og sæng 27. desember 2000. Við opinber skipti á búi þeirra kom í ljós að skuldir vegna hlutabréfakaupa hjá FF voru hærri en eignir.

Á árinu 2002 var ákveðið að skiptastjóri skyldi leita samkomulags við FF um að ráðstafa erlendri og innlendri hlutabréfaeign til uppgjors á skuldum A við bankann, gegn því að eftirstöðvar skuldanna yrðu felldar niður. Samkomulag náðist við bankann sem undirritað var á árinu 2002 fyrir hönd A af B og af sóknaraðila þann 11. júlí 2003. Sóknaraðili ritaði með undir samkomulagið með fyrirvara um að hún fengi bókhalð FF um viðskipti sóknaraðila og A á árunum 1998 til 27. desember 2000 um hlutabréfaviðskipi (sölu og kaup). Sóknaraðili kveðst enn ekki hafa fengið þau gögn.

Sóknaraðili hefur leitað til Fjármálaeftirlitsins með kröfu sína, tvisvar til úrskurðarnefndar um viðskipti við fjármálafyrirtæki og til umboðsmanns skuldara en ekki fengið lausn sinna mála.

Sóknaraðili skaut málinu til nefndarinnar með kvörtun dagsettri 17. október 2011.

III.

Umkvörtunarefni.

Sóknaraðili krefst þess að fá greiddar 20 milljónir króna ásamt vöxtum a.m.k. „Í raun ætti að vera skaðabætur og kostn., sem ég hef þurft að leggja út í þau 7-8 ár, sem ég hef þarist fyrir rétti mínum. Þurft að greiða lögfr. kostn.“

Sóknaraðili kveðst hafa leitað til fjölda stofnana sem ekki hafi staðið sig. Vonar sóknaraðili að nú sé hreyfing á. Kveðst sóknaraðili ekki hafa efni á að fara dómstólaleiðina. Reynt hafi verið að fá gjafsókn sem ekki hafi gengið.

Sóknaraðili vísar til þess að ágreiningurinn heyri undir úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki þar sem nefndin fjalli um ágreining viðskiptamanna við viðskiptabanka. Sóknaraðili telur að skrytið sé að það vanti bókhald yfir hlutabréfaviðskiptin. Sóknaraðili hefur prentað út gögn um viðskipti úr tölvu sinni. Gögnin afhenti hún bankanum 2003 og bað þá um að skýra hvert peningarnir hefðu farið af sölu erlendra hlutabréfa og inn á hvaða reikning. Sóknaraðili kveðst enn ekki hafa fengið svör frá bankanum.

Sóknaraðili kveður að hjúskapareign hennar hafi verið helmingur af hlutabréfum í FF, upphæð þá rúmar 24 milljónir en það hafi verið komið upp í 49 milljónir 2005. Lagði sóknaraðili 4,7 milljónir inn í bankann sem voru notaðar til að hefja viðskipti með hlutabréf. Ekkert hafi verið tekið út úr bankanum þótt hagnaður væri á viðskiptunum.

IV.

Athugasemdir varnaraðila.

Varnaraðili krefst þess aðallega að kröfum sóknaraðila verði vísað frá. Til vara krefst varnaraðili þess að kröfum sóknaraðila verði hafnað á grundvelli aðildarskorts en til þrautavara að kröfum sóknaraðila verði hafnað með vísan til þess að ekki hafi verið sýnt fram á að upplýsingar þær sem lágu til grundvallar samkomulagi sóknaraðila við FF á árinu 2003 hafi verið rangar.

Varnaraðili vísar til þess til stuðnings aðalkröfu sinni að úrskurðarnefndin fjalli ekki um mál sem séu það óljós, illa upplýst eða kröfur aðila svo óskýrar að þau séu ekki tæk til úrskurðar, sbr. e-lið 6. gr. samþykktar nefndarinnar. Mjög óljóst sé af kvörtun sóknaraðila hvers sé krafist og sé allur grundvöllur kvörtunar sóknaraðila mjög óljós. Til að mynda liggi ekkert fyrir í málinu um meint samkomulag sóknaraðila og fyrrverandi eiginmanns hennar við FF annað en orð hennar, og það sama gildi um meintan fyrirvara sóknaraðila við samkomulagið. Varnaraðili eigi erfitt með að taka til varna með hliðsjón af málatilbúnaði sóknaraðila. Þá séu engin gögn um að varnaraðili hafi hafnað kröfum sóknaraðila, sbr. 5. gr. samþykktar fyrir úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki.

Til stuðnings varakröfu sinni vísar varnaraðili til þess að þau atvik sem kröfur sóknaraðili byggir á hafi átt sér stað á starfstíma FF og FF en FF sameinaðist FF með samruna dags. R. F var stofnaður S, sbr. ákvörðun Fjármálaeftirlitsins frá T um ráðstöfun eigna og skulda FF til F, nú F, og áttu atvik sér stað áður en varnaraðili var stofnaður.

Varnaraðili vísar til þess að framangreind ákvörðun Fjármálaeftirlitsins skiptist í tvo meginkafla hvað varðar eignir og skuldir. Hvað varði þær skuldir og skuldbindingar sem teknar voru yfir af varnaraðila þá séu þær tæmandi taldar í kaflanum „Skuldir og aðrar skuldbindingar“ í 7.-9. gr. ákvörðunarinnar. Í þeim kafla sé hvergi minnst á að mögulegar kröfur á hendur FF séu yfirteknar af F. Því telur varnaraðili ljóst að kröfur sóknaraðila falli ekki þar undir og heyri því ekki undir bankann.

Til stuðnings þrautavarakröfu sinni vísar varnaraðili til þess að sóknaraðili leggi fram mikið af gögnum í málinu en engar skýringar komi frá því hvað í framlögðum gögnum sé rangt eða ófullnægjandi. Því hafi sóknaraðili ekki sýnt fram á að varnaraðila beri að greiða honum 20 milljónir króna ásamt vöxtum a.m.k., né heldur að varnaraðila beri að greiða sóknaraðila skaðabætur, auk þess sem sú krafa sóknaraðila sé með öllu órökstudd.

V.

Niðurstaða.

Ágreiningur aðila lýtur að hlutabréfaviðskiptum sóknaraðila og eiginmanns hennar á árunum 1998 til 2001. Sóknaraðili krefst þess að fá greiddar 20 milljónir króna ásamt vöxtum a.m.k. „Í raun ætti að vera skaðabætur og kostn., sem ég hef þurft að leggja út í þau 7-8 ár, sem ég hef barist fyrir rétti mínum. Þurft að greiða lögfr. kostn.“ Varnaraðili krefst þess aðallega að kröfum sóknaraðila verði vísað frá, til vara að kröfum sóknaraðila verði hafnað á grundvelli aðildarskorts en til þrautavara að kröfum sóknaraðila verði hafnað með vísan til þess að ekki hafi verið sýnt fram á að upplýsingar þær sem lágu til grundvallar samkomulagi sóknaraðila við Búnaðarbanka Íslands á árinu 2003 hafi verið rangar.

Í 6. gr. samþykktu fyrir úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki er fjallað um þau mál sem nefndin fjallar ekki um. Í e-lið 6. gr. samþykktanna kemur fram að nefndin fjalli ekki um þau mál sem eru það óljós, illa upplýst eða kröfur aðila svo óskýrar að þau eru ekki tæk til úrskurðar.

Í kvörtun sóknaraðila kemur ekki fram á hverju hún byggi þá fjárhæð sem hún krefst að fá greidda frá varnaraðila. Í kvörtuninni kemur fram að hjúskapareign sóknaraðila hafi verið helmingur af hlutabréfum í FF, upphæð þá rúmar 24 milljónir en það hafi verið komið upp í 49 milljónir 2005. Kveðst sóknaraðili hafa lagt 4,7 milljónir inn í bankann sem notaðar hafi verið til að hefja viðskipti með hlutabréf. Ekkert hafi verið tekið út úr bankanum þótt hagnaður væri á viðskiptunum. Þá lagði sóknaraðili fram mikinn fjölda gagna. Ekki kom þó fram í þeim gögnum á hvaða grundvelli krafa sóknaraðila í máli því sem nú liggur fyrir úrskurðarnefndinni, byggir.

Í ljósi alls framangreinds verður ekki hjá því komist að vísa kröfu sóknaraðila frá úrskurðarnefndinni, sbr. e-lið 6. gr. samþykktu fyrir úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki.

Ú r s k u r ð a r o r ð:

Kröfu sóknaraðila, M, á hendur varnaraðila, F, er vísað frá.

Reykjavík, 3. febrúar 2012.

Auður Inga Ingvarsdóttir

Geir Arnar Marelsson

Jóhann Tómas Sigurðsson

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Guðlaug Brynja Ólafsdóttir